

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12C/213/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814207684
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Edita Kušnírová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2015:7814207684.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Editou Kušnírovou, v právnej veci žalobcu W. Z., Y.. XX. XX. XXXX, E. Z., R. XXXX, práv. zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47234466, proti žalovanému Všeobecná úverová banka, a. s., so sídlom Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31320155, práv. zast. Černejšová & Hrbek, s. r. o., so sídlom Bratislava, Kýčerského 7, IČO: 36 857 513, v konaní o zaplatenie 1.765,29 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zastavuje konanie v časti uplatnených úrokov z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1.765,29 Eur za čas od 21. 07. 2014 do 26. 07. 2014.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.765,29 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne z uvedenej sumy, za čas od 27. 07. 2014 do zaplatenia, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 690,91 Eur, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.765,29 Eur s 8,15 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej dlžnej sumy, za čas od 21. 07. 2014 do zaplatenia, titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11. 11. 2005 uzavrel Zmluvu o vydaní a používaní pôžičkovej karty Triangel č. 0012578424 so žalovaným, na základe ktorej mu boli poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1.549,82 Eur. Úver použil na osobné potreby. Na uvedený úver zaplatil celkom sumu 3.315,11 Eur, pričom práve v rozsahu sumy 1.765,29 Eur došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalovaného. Poukázal na príslušné znenie Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z., platného v čase uzavretia zmluvy a na náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré z uvedeného zákona vyplývali, na ročnú percentuálnu mieru nákladov, ktorá musela byť upravená v zmluve, v opačnom prípade sa považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplynulo, že v prípade absencie podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, mal žalovaný - pôvodne poskytovateľ úveru - nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny vo výške 1.549,82 Eur. Žalobca vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže žalovaný nereagoval, dlžnú sumu nevrátil, žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania z uvedenej dlžnej sumy.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení nesúhlasil s podanou žalobou. Uviedol, že v danom prípade žalobca nepreukázal, že by na jeho prípad boli aplikovateľné ustanovenia Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Zdôraznil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a. s., na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úverový

rámec do výšky 30.000,- Sk, neskôr 1.200,- Eur. Takýto úver sa poskytuje na základe predchádzajúcej žiadosti potencionálneho klienta, ktorú posúdi spoločnosť a rozhodne, či úver schváli alebo nie. Žalobca si mohol nielen žiadať, ale aj prípadnú priloženú zmluvnú a inú dokumentáciu naštudovať. Zdôraznil znenie ust. § 2 písm. b.) uvedeného Zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že veriteľ sa zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver, avšak v zmysle ust. § 3 ods. 2 uvedeného zákona, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Tvrdenie žalobcu, že úver použil na osobné potreby, nebolo preukázané. Jeho zaťažovala dôkazná povinnosť a bremeno preukázať, že „každé jedno euro a cent“ boli z jeho strany použité na iný účel, ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca nepreukázal status spotrebiteľa a preto nie je možné v jeho prípade uplatniť príslušné ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch. Za daného stavu namietol žalovaný aj miestnu príslušnosť, s poukazom na to, že v danom prípade sa uplatňuje v prípade žalobcu rozhodcovská doložka zakotvená v čl. XI. Obchodných podmienok a teda konajúci súd nemá právomoc rozhodovať spor medzi žalobcom a žalovaným. Zmluva o úvere podliehala okrem ustanovení starého Zákona o spotrebiteľských úveroch aj osobitnej právnej regulácii upravujúcej platobný styk a vydanie a používanie elektronického platobného prostriedku. Práve v zmysle Zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku, je zmluva o úvere aj zmluvou o vydaní a používaní elektronického platobného prostriedku, ktorej právnou súčasťou sú v zmysle ust. § 23 ods. 3 uvedeného zákona aj obchodné podmienky, ktoré obsahujú údaj o RPMN, pričom uvedený údaj je v zmluve o úvere prítomný vo forme indikatívneho výpočtu. Konkrétny výpočet nie je možné vykonať v čase kontraktácie zmluvného vzťahu, keďže je závislý od premenných, ktoré v čase kontraktácie spoločnosť nepozná. Týka sa to revolvingových úverov (ďalej len „RÚ“). Na preukázanie uvedeného tvrdenia, žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, č. k. 6Co/95/2010 zo dňa 27. 01. 2011, z ktorého vyplynulo, že RPMN nie je možné v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátkach úveru a úrokoch s poplatkami. RÚ je typický tým, že ho veriteľ dopĺňa a úverový vzťah môže fungovať neurčitú dobu. Žalovaný uplatnil súčasne s týmto podaním aj námietku premlčania, s poukazom na to, že pokiaľ by súd nakoniec dospel k záveru, že došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcu, takýto nárok žalobcu by bol premlčaný, vzhľadom na skutočnosť, že nároky žalobcu sú datované pred dátumom 01. 08. 2011 a žaloba bola podaná dňom 01. 08. 2014.

Žiadosť o vydanie a používanie pôžičkovej karty Triangel pod číslom 3139170824 bola podaná 10. 11. 2005, pričom z tejto listiny súčasne vyplýva aj číslo zmluvy 0012578424, ktorá bola podpísaná zo strany žalovaného dňa 11. 11. 2005. Z ďalších údajov zmluvy vyplynulo, že zmluvu uzatváral žalobca, pričom v zmluve bolo uvedené jeho rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a aj telefónny kontakt v časti I. V časti II. bol schválený úverový rámec do výšky 12.000,- Sk a štandardná mesačná splátka 400,- Sk. V časti III. - údaje k používaniu karty - bolo uvedené len krstné meno žalobcu, spôsob úhrady - bezhotovostný prevod, jeho číslo účtu a kód banky. Z tejto časti vyplynulo, že žalobca odmietol poistenie. Pod touto časťou, kde boli umiestnené podpisy a datovaná listina, bola situovaná časť, podľa ktorej sa mal rozhodnúť klient pre úverový rámec, aj s prehodnotením jeho bonity. V tejto časti už bola uvedená výška úverového rámca 51.000,- Sk, výška pevnej mesačnej splátky 1.700,- Sk x 30, zrejme rozsah splácania splátok, a označenie v časti zamestnávateľ - súkromný podnikateľ IČO: 33448710. Druhú časť tejto žiadosti/zmluvy tvorili pravdepodobne Obchodné podmienky VÚB a. s., v spolupráci so spoločnosťou Slovenské kreditné karty, a. s. Z textu týchto podmienok bolo možné len s ťažkosťami zistiť /pozn. sudcu: len za použitia lupy/ pod bodom 37, že klient berie na vedomie, vzhľadom na povahu úveru, že nie je možné vopred vypočítať ročnú úrokovú mieru nákladov /RPMN/ spojenú s RÚ. Cenník obsahuje základný výpočet RPMN na základe určitých predpokladov o čerpaní a splácaní RÚ klientom. Skutočnú RPMN je možné vypočítať spätne podľa skutočného čerpania RÚ a uskutočnených splátok. Správca oznámi klientovi RPMN za obdobie uplynulých 12. mesiacov na základe písomnej žiadosti klienta. Náklady s tým spojené sa zaúčtujú na ťarchu kartového účtu.

Z predloženého výpisu z Pôžičkovej karty Triangel, vystaveného Slovenskými kreditnými kartami, vyplynulo, že štandardná úroková sadzba je 22,80 % ročne, sankčná úroková sadzba 5,25 % ročne a štandardná splátka 40,- Eur. Výpis bol predložený za obdobie 04. 12. 2006 do 09. 12. 2013. Z výpisu vyplynulo, že bola vykonaná od počiatku poskytnutia úveru úhrada zo strany žalobcu vo výške 3.315,11 Eur.

Žalobca písomnou výzvou zo dňa 23. 07. 2014 vyzval žalovaného na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu, kde bol uvedený dôvod pre takýto uplatnený nárok a predovšetkým poukaz na to,

že absentoval údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. V zmysle uvedenej výzvy požiadal žalobca žalovaného o vrátenie sumy 1.765,29 Eur najneskôr do 26. 07. 2014.

Súd z výpisov zo Živnostenského registra na obchodné meno W. Z. M. zistil, že v Živnostenskom registri bolo vedené v prípade žalobcu IČO: 35128976 s počiatkom oprávnenia 17. 03. 2000. Miestom podnikania bola obec B..

Z ďalšieho záznamu z výpisu zo Živnostenského registra bolo zistené na meno žalobcu aj iné IČO: 33448710, s miestom podnikania Z. a tiež s prevádzkarňami v R. a v S.. Žalobca vykonával uvedené živnosti od 04.11.1994 a oprávnenie mu zaniklo 11. 02. 2009.

Z výpisu z účtu žalobcu vedeného vo G., A.. C., typ účtu: G., zo dňa 31.12.2006 vyplynulo, že dňa 05. 12. 2006 bol na uvedený účet vykonaný prevod peňažných prostriedkov vo výške 30.000,- Sk.

V priebehu konania žalovaný predložil súdu Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných VÚB, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, Cenník VÚB, a. s. pre kreditné karty platné od 15. 06. 2015, Poplatky za úkony ku kreditným kartám, úrokové sadzby ku kreditným kartám, Štandardné úrokové sadzby spoločnosti Triangel, a. s. a indikovaný výpočet RPMN. Uvedené listiny boli pripojené až počas konania, neboli pripojené k úverovej zmluve.

Žalobca trval na podanom návrhu. Chýbajúci údaj o RPMN znamenal, že žalovaný nemal nárok na úrok ani na poplatky spojené s úverom. S poukazom na vyjadrenie žalovaného, rovnako zdôraznil existenciu určitých rozhodnutí, ktoré judikovali tú skutočnosť, že pokiaľ sa v žiadosti o vydanie karty tohto typu nachádza rodné číslo klienta, občiansky preukaz a nie je tam nikde uvedené IČO, nič nenasvedčuje tomu, že by sa malo jednať o úver pre účel podnikania. Takýto právny názor vyplynul z rozhodnutí Krajských súdov v Prešove, č. k. 6Co/84/2011, v Košiciach č. k. 4CoE/58/2013, v Banskej Bystrici č.k. 4CoE/100/2013. Práve z týchto rozhodnutí vyplynulo, že pokiaľ má klient medzi údajmi na spotrebiteľskom úvere uvedené IČO aj rodné číslo, tzn. dvojaké označenie, je potrebné posudzovať takýto vzťah ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. Údaj o RPMN vyžaduje priamo zákon a je dôležitý pre klienta, aby si dokázal porovnať výhodné alebo nevýhodné podmienky poskytnutého úveru. Tento údaj nie je uvedený ani v Žiadosti o schválení úveru, ktorá je súčasťou listinných dôkazov, pričom tento údaj musí byť uvedený v Zmluve o spotrebiteľskom úvere a dokonca spotrebiteľ musí byť písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa ust. § 4 uvedeného zákona pred uzavretím zmluvy. K tomuto sa vzťahuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/208/2012. Žalobca uviedol, že tieto finančné prostriedky potreboval v čase, keď v domácnosti prerábali kuchyňu, na výmenu elektrospotrebičov. Rozhodne poprel, že by bol upozornený na nejaké úroky, percentá, pretože keby poznal skutočnú výšku úrokov a poplatkov, určite by nebol takýto úver zobral. Žalobca uviedol, že mal vo VÚB aj podnikateľský účet, zriadený pre účely podnikania a z tohto účtu sa platili nielen náklady na podnikanie, ale aj na domácnosť, keďže príjem z podnikania bol jeho jediným príjmom.

Žalovaný v celom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení. Zdôraznil, že je podstatné, aby žalobca presvedčivo zdokladoval, že sa jednalo o spotrebiteľský vzťah, s poukazom na to, že v období, kedy bol úver poskytnutý, podnikal. Vo formulári žiadosti bolo uvedené len rodné číslo, pretože tento bol koncipovaný tak, že tam bol priestor na rodné číslo, nie IČO. Trval na tom, že žalobca mal možnosť sa oboznámiť s textom, pokiaľ nie v zmluve z dôvodu minimalizovaného písma, tak na internete. Z hľadiska formy zmluvy a Obchodných podmienok, používa sa taká forma, aby sa do nej zmestilo menej listov. Všeobecné úverové podmienky obsahovali v záverečnej časti indikatívny výpočet RPMN a teda podľa názoru žalovaného, boli splnené podmienky pre dostatočné informovanie nielen Obchodných podmienok, ale aj ostatných sprievodných listín. Z hľadiska podpisu žalobcu na žiadosti, uviedol, že podpis sa nachádza v časti nad textom, kde bolo uvedené IČO, avšak v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky č.k. 26Cdo/2317/2006, aj keď sa podpis nachádza v určitej ďalšej časti nad textom, je možné z toho vyvodiť, že podpis sa vzťahuje na celý text zmluvy, pretože sa dáva prednosť vážne mienenému a obsahovo nezáväznému prejavu vôle pred bezúčelnými formalitami. Súčasťou zmluvy sú aj listiny, na ktoré zmluva odkazuje.

Žalovaný trval na tom, že RPMN bola v zmluve o úvere prítomná a námietka žalobcu o jej absencii plynie jedine z jeho účelového nahliadania na zmluvu o úvere, pretože v Obchodných podmienkach, ktoré sú súčasťou zmluvy, je RPMN uvedená vo forme indikatívneho príkladného výpočtu. Pokiaľ žalobca po 10 rokoch trvania zmluvného vzťahu žaluje žalovanú spoločnosť o údajnú absenciu RPMN,

nezodpovedanou otázkou ostáva, koľkokrát sa zaujímal o reálnu výšku RPMN počas 10 rokov a požiadal žalovaného o spätný presný výpočet.

Žalovaný uviedol, že banka uzatvárala tento úver ako spotrebiteľský, pretože bankou v danom čase nebolo možné došetriť, či tieto prostriedky boli použité na osobný účel, alebo na financovanie podnikateľskej aktivity.

Žalobca nesúhlasil s tým, že je možné považovať len za formalitu náležitosť zmluvy, ktorá vyplýva zo Zákona o spotrebiteľskom úvere a zdôraznil, že ani v časti schválenia úveru sa nevyskytlo nikde žiadne IČO. Dňom podpísania uvedenej zmluvy, dňa 11. 11. 2005, banka disponovala dostatočnými informáciami o osobe žalobcu, keďže mal u nej vedený podnikateľský účet. Mohla odlíšiť, či v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, alebo išlo o úver poskytnutý pre účely podnikania.

Žalobca práve s poukazom na tieto skutočnosti poukázal na to, že v prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, spočíva dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy na dodávateľovi, pretože aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečným spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Aj za stavu, že v určitej časti zmluvy bolo uvedené aj IČO žalobcu, nebolo preukázané, že by žalobca konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (ust. § 52 ods. 4 OZ). Poukázal aj na vyslovený právny názor Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co/84/2011, z ktorého vyplynulo, že konanie, ktorým sa presvedča alebo navádza alebo pôsobí na spotrebiteľa s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so Smernicou č. 2005/2009 ES zo dňa 11. 05. 2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu. Takýmto postupom sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa. Rovnako poukázal žalobca aj na ďalšie rozhodnutia Krajských súdov v Trnave č. k. 10CoE/5/2010 zo dňa 23. 02. 2010, v Banskej Bystrici č. k. 4CoE/100/2013, č. k. 13CoE/165/2013, v Košiciach č. k. 4CoE/58/2013. K námietke premlčania žalobca uviedol, že v prípade ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, premlčuje sa jeho nárok na jeho vydanie za 10 rokov odo dňa keď k nemu došlo. Dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať RPMN, je možno hodnotiť ako úmyselné konanie, zamerané na získanie bezdôvodného odôvodnenia bez právneho dôvodu. Opäť poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove č. k. 7Co/84/2011, 3Co/178/2013, 3Co/89/2011, v Žiline č. k. 9Co/648/2013, 9Co/158/2015, 6Co/140/2015 a na rozhodnutia ďalších súdov, vrátane okresných súdov.

V súvislosti s tvrdením žalovaného, žalobca zdôraznil, že RPMN nielenže nebola súčasťou Zmluvy, ale ani v Obchodných podmienkach, v ktorých sa nachádzal len odkaz, že RPMN je možné zistiť v Cenníku v obchodných priestoroch banky. Žalobca uviedol, že síce klient podľa vyjadrenia žalovaného mal možnosť obrátiť sa na poskytovateľa a zistil príkladný výpočet RPMN, avšak v takom prípade by opäť len spotrebiteľ znášal náklady s tým spojené a nie poskytovateľ úveru.

Žalobca v priebehu konania zobral žalobu v časti späť, z dôvodov chyby v žalobe, pretože pôvodný časový údaj obsiahnutý v petite žaloby, týkajúci sa počiatku omeškania, bol uvedený dňom 21. 07. 2014, pričom k omeškaniu došlo dňom 26. 07. 2014. Z toho dôvodu žalobca zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania za obdobie od 21. 07. 2014 do 26. 07. 2014 a uplatnil si úrok z omeškania s počiatkom omeškania od 27. 07. 2014 do zaplatenia.

V tejto časti súd konanie zastavil, so súhlasom žalovaného, podľa ust. § 96 ods. 1,2 O. s. p.

Svedkyňa R. Z., manželka žalobcu uviedla, že bola prítomná pri uzavretí zmluvy o úvere, keďže išlo o spoločný úver s manželom. Prostriedky čerpali na zabezpečenie elektrospotrebičov do kuchyne, ktorú prerábali. Tento úver napokon splácala svedkyňa, pretože žalobca je nezamestnaný. Úver splácala pôvodne vo výške 1.000,- Sk, neskôr vo výške 33,- Eur mesačne. Táto suma bola zvýšená po vzájomnej komunikácii svedkyne a poskytovateľa úveru na sumu 40,- Eur, o čom predložila svedkyňa aj listinu s textom, z ktorej vyplynulo, že žalobcovi bola navrhnutá možnosť uhradiť v hotovosti na účet sumu 71,71 Eur, v záujme zníženia aktuálneho dlžného zostatku. Za predpokladu, že si nevyberie túto možnosť, navýši žalovaný úverový rámec na sumu 1.200,- Eur. Svedkyňa uviedla, že napokon platila zvýšenú sumu 62,- Eur od 09. 07. 2013. Neustále však boli doručované listiny nasvedčujúce tomu, že dlžná suma sa zásadným spôsobom neznižovala a dokonca boli doručované výzvy na uznanie dlhu. Podozrenie nadobudla v tomto období, keďže na každej listine, ktorou boli vyzvaní na zaplatenie, bola iná suma a preto sa obrátila na zamestnanca žalovaného o vysvetlenie. Urobila tak po 7 rokoch splácania úveru. Namiesto poskytnutia serióznej informácie, sa jej zamestnanec žalovaného vyhrážal zhabaním majetku

a neposkytol požadované informácie. Úver, v čase keď jej poskytnutý, bol prevedený na účet manžela, keďže v tom čase sa z jeho účtu platili náklady na domácnosť.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy o RÚ, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v zmysle Žiadosti o vydanie a používanie pôžičkovej karty Triangel č. 3139170824 a Zmluvy č. 0012578424 zo dňa 11. 11. 2005 bol žalobcovi pôvodne poskytnutý úverový rámec vo výške 12.000,- Sk. Súčasťou zmluvy bola aj schválená štandardná výška mesačnej splátky v sume 400,- Sk. Z osobných údajov zaznamenaných v žiadosti/ zmluve bolo zrejmé, že žiadosť podáva a zmluvu uzatvára fyzická osoba - nepodnikateľ. To, že v dolnej časti rubovej strany žiadosti/zmluvy, situovanej pod podpismi účastníkov uvedeného záväzkového vzťahu, bolo uvedené „súkromný podnikateľ“, bez ďalšieho nemôže znamenať, že zmluva bola uzavretá s podnikateľom. Podstatným pre posúdenie postavenia účastníka v tomto vzťahu je skutočnosť, či žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z pripojených vyššie uvedených výpisov zo živnostenského registra nevyplývalo, že by žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Aj za stavu, kedy boli peňažné prostriedky prevedené na podnikateľský účet žalobcu, nie je možné vyvodit' nespotebiteľský charakter úveru len z uvedeného prevodu, zvlášť pokiaľ sa z uvedeného účtu hradili aj náklady domácnosti žalobcu, čo vyplynulo aj z výpovede svedkyne, manželky žalobcu. Úver splácala svedkyňa. Žalovaný počas dokazovania nepreukázal jednoznačne nespotebiteľský charakter poskytnutého úveru, z toho dôvodu súd uvedený vzťah, aj za použitia ust. § 54 ods. 2 OZ, vyhodnotil ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy. V súlade s týmto záverom, súd aplikoval na vzťah príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľskom úvere, účinné v čase uzavretia zmluvy.

Z hľadiska námietky miestnej príslušnosti súd konštatuje, že v zmysle ust. § 87 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), je príslušný na konanie tunajší súd, ako súd v obvode ktorého má bydlisko žalobca, ak ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy.

Vzhľadom k tomu, že žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd sa prednostne uvedenou námietkou zaoberal. Pri posudzovaní námietky premlčania vznesenej zo strany žalovaného, súd aplikoval ustanovenie § 107 ods. 1, ods. 2 OZ, podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Žalovaný v rámci povoleného predmetu činnosti poskytuje úvery z vlastných zdrojov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, je žalovaný povinný pri vykonávaní uvedenej činnosti postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi. Ak žalovaný neobhájiteľne skryl neprimerane vysokú cenu úveru a poskytol žalobcovi úver s nesprávnou výškou RPMN, súd hodnotil obranu žalovaného ako nepresvedčivú. Pokiaľ žalovaný používal nesprávne údaje na zistenie ceny úveru, konal tak vedome a teda sa vedome obohacoval na úkor žalobcu. Podľa názoru súdu, objektívna premlčacia doba je v danom prípade desaťročná, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného považoval súd za úmyselné. Zmluva bola uzavretá dňa 11. 11. 2005 a žaloba bola podaná dňa 01. 08. 2014, to znamená, že bola podaná pred uplynutím objektívnej desaťročnej premlčacej lehoty.

Podľa ust. § 3 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa odseku 6 uvedeného ustanovenia, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa ust. § 4 ods. 1 uvedeného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c.), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Napríklad § 497 až 507 Obchodného zákonníka <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=425022&FragmentId2=425051>>, § 1 ods. 2 písm. b) <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=437671&FragmentId2=437671>>

zákona č. 21/1992 Zb. <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=11684&FragmentId1=0&FragmentId2=0>>

o bankách v znení neskorších predpisov.

§ 663 Občianskeho zákonníka. <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3978723&FragmentId2=3978724>>

§ 43 Občianskeho zákonníka. <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343802&FragmentId2=3343803>>

zákona č. 21/1992 Zb. <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=11684&FragmentId1=0&FragmentId2=0>>

o bankách v znení neskorších predpisov.

§ 663 Občianskeho zákonníka. <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3978723&FragmentId2=3978724>>

§ 43 Občianskeho zákonníka. <<http://epi2.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zsrlnkid=20826454&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3343802&FragmentId2=3343803>>

Ak ide o úver poskytovaný spotrebiteľovi na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je potrebné prednostne aplikovať občianskoprávne normy. Pri spotrebiteľskej zmluve spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom s dôverou, bez možnosti individuálne ovplyvniť zmluvné podmienky. Spotrebiteľské zmluvy uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov, s tým, že dodávateľ vopred určuje v návrhu obsah zmlúv a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, môže návrh len prijať alebo odmietnuť.

Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcou z ustanovenia § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzatvárania zmlúv, bol aj údaj o ročnej percentuálnej

miere nákladov. Ide o porovnateľné číslo slúžiace spotrebiteľovi na orientáciu v ponukách rôznych finančných inštitúcií poskytujúcich úvery. S absenciou tohto údaj v zmluve o úvere, nespája zákon ako právny následok neplatnosť zmluvy o úvere, ale poskytuje ochranu spotrebiteľovi spočívajúcu v tom, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najprimeranejšieho úveru jeho možnostiam. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami. Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné.

V tomto prípade bol RÚ čerpaný vo výške 1.549,82 Eur(46.689,88 Sk), čo vyplynulo nielen zo žaloby, ale nebolo to spochybnené ani zo strany žalovaného. Rovnako nebolo spochybnené, že na uvedený úver žalobca uhradil žalovanému sumu celkovo vo výške 3.315,11 Eur, čo vyplynulo z pripojených výpisov z Pôžičkovej karty Triangel, za obdobie od 04. 12. 2006 do 12. 12. 2013. Výpis z pôžičkovej karty založený do spisu, sa vzťahoval len na obdobie od poskytnutia sumy 30.000,- Sk dňa 04. 12. 2006, ktorá bola prevedená na účet žalobcu, vedený u žalovaného. Pokiaľ žalovaný zotrval na stanovisku, že časť obsahu zmluvy je možné určiť odkazom na Všeobecné obchodné podmienky, súd zdôrazňuje, že podstatné náležitosti zmluvy nie je možné určiť odkazom na ďalšie listiny, ale tie musia byť priamo uvedené v texte zmluvy. Takouto podstatnou náležitosťou je aj údaj o RPMN, ktorého uvedenie v zmluve vymedzuje priamo Zákon o spotrebiteľskom úvere a tento údaj musí byť známy spotrebiteľovi v čase pred uzavretím zmluvy z dôvodov, ktoré boli vyššie uvedené v odôvodnení. Naviac súd uvádza, že síce žalovaný počas konania predložil listinné dôkazy, súčasťou ktorých mala byť RPMN. Doplnil však listinné dôkazy, s účinnosťou od 15. 06. 2015, tzn. že aj pre prípad, že by bolo možné riešiť RPMN odkazom na ďalšie listiny, nie v úverovej zmluve, žalovaný na preukázanie svojich tvrdení použil listinné dôkazy - Obchodné podmienky pre vydanie a používanie platobných kariet, Cenník VÚB pre kreditné karty, Ostatné poplatky ku kreditným kartám, účinné od 15. 06. 2015, tzn. nepoužiteľné pre obdobie uzavretia úverovej zmluvy, ale aj v období čerpania peňažných prostriedkov, pretože čerpanie a úhrady boli ukončené dňa 12. 12. 2013.

Podľa ust. § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Za predpokladu, že absentoval údaj o RPMN, žalobca nebol náležite poučený o RPMN pred uzavretím zmluvy, vychádzajúc z účinnej právnej úpravy v čase uzavretia zmluvy, je nepochybné, že absencia tejto podstatnej náležitosti má za následok, že taký úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový. Pokiaľ žalobca zaplatil žalovanému sumu 3.315,11 Eur a čerpal peňažné prostriedky vo výške 1.549,82 Eur, rozdiel vo výške 1.765,29 Eur predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného, ktoré musí vydať žalobcovi.

Podľa ust. § 517 ods. 1 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Výška úroku sa riadila ust. § 3 ods. 1 s použitím ust. § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení Nariadenia vlády č. 20/2013 Z.z., a Nariadenia vlády č. 586/2008, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky

platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V danom prípade záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, z toho dôvodu sa výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Žalovaný sa dostal do omeškania s vydaním bezdôvodného obohatenia nasledujúcim dňom po uplynutí lehoty na plnenie v zmysle písomnej výzvy, to znamená dňom 27. 07. 2014. Súd priznal úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne (0,15 % základná sadzba ECB + 8 percentuálnych bodov).

Zhodnotením dokazovania súd dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vrátane uplatneného úroku z omeškania, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobca si uplatnil náhradu trov konania v podobe náhrady trov právneho zastúpenia za 5 úkonov právnej služby a náhrady hotových výdavkov v sume spolu v sume 690,91 Eur, a to za:

- prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 18. 07. 2014,
- podanie žaloby na súd dňa 29. 07. 2014,
- účasť na pojednávaní dňa 03. 08. 2015,
- dopĺňujúce vyjadrenie žalobcu zo dňa 07. 09. 2015,
- účasť na pojednávaní dňa 30. 09. 2015,

Hodnota jedného úkonu podľa ust. § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. predstavovala výšku 81,33 Eur, spolu za 5 úkonov 406,65 Eur.

Ku každému úkonu bol pripočítaný režijný paušál podľa ust. § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky. Režijný paušál platný pre rok 2014 predstavoval sumu 8,04 Eur, spolu za 2 úkony 16,08 Eur a režijný paušál platný pre rok 2015 predstavoval sumu 8,39 Eur, spolu za 3 úkony 25,17 Eur. Spolu režijný paušál za 5 úkonov predstavoval výšku 41,25 Eur.

Cestovné si žalobca vyčíslil za cestu vykonanú v dňoch účasti na pojednávaní z R. do B. a späť osobným motorovým vozidlom Opel Astra, e.č. R. XXX J. v rozsahu 142 km nasledovne:

Za cestu vykonanú dňa 03.08.2015 súd priznal sumu 37,34 Eur, vychádzajúc z priemernej spotreby 6,20 l/100 km, ceny pohonných hmôt 1,290 Eur /1 liter. Vypočítaná paušálna náhrada : 0,183 Eur x 142 km = 25,98 Eur. Vypočítaná spotreba : 0,062 liter/ 1 km x 142 km x 1,290 Eur/1 liter = 11,36 Eur.

Za cestu vykonanú dňa 30.09.2015 súd priznal sumu 37,91 Eur, vychádzajúc z priemernej spotreby 6,20 l/100 km, ceny pohonných hmôt 1,354 Eur /1 liter. Vypočítaná paušálna náhrada : 0,183 Eur x 142 km = 25,99 Eur. Vypočítaná spotreba : 0,062 liter/ 1 km x 142 km x 1,354 Eur/1 liter = 11,92 Eur.

Cestovné predstavuje spolu sumu 75,25 Eur.

Právny zástupca žalobcu si tiež vyčíslil náhradu za stratu času, a to v rozsahu 6 polhodín za obojstranne vykonanú cestu z R. do B. a späť, pričom strata predstavovala 1/60 výpočtového základu (ust. § 15 písm. b.) v spojitosti s ust. § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky).

Náhrada za rok 2015 predstavovala za každú aj začatú polhodinu, t. j. za čas strávený na ceste dňa 03. 08. 2015 a 30. 09. 2015 výšku 13,98 Eur, za 6 polhodín obojstranne vykonaných pri jednej ceste predstavovala strata času sumu 83,88 Eur, spolu za dva dni účasti na pojednávaní sumu 167,76 Eur.

Celková náhrada trov konania, ktorú súd priznal žalobcovi, predstavovala výšku 690,91 Eur, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu v zmysle ust. § 149 ods. 1 O. s. p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie, v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1,2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo

uznesení, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.